

ВИСИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС-820/	27-03-2017

ДО СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВСС – СОФИЯ

ОТНОСНО: Поставени въпроси от: Сдружение за осъществяване на общополезна дейност СПИНОК по вх. №ВСС-820 от 20.03.2017г. и Фондация "Български институт за правни инициативи" по вх.№820 от 21.03.2017г.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на ВСС,

На основание чл.9 ал.2 от Правилата за избор на административни ръководители на органите на съдебна власт по чл.167, ал.1, т.2-4 ЗСВ, приети от Съдийската колегия на ВСС по Протокол №19/11.10.2016г., предоставям писмен отговор на поставени въпроси от юридически лица с нестопански цел, регистрирани за осъществяване на общественополезна дейност, подадени на основание чл.7 ал.1 от цитираните Правила.

Приложение: съгласно текста.

24.03.2017г.
гр.Пловдив

С уважение:
/Явор Колев/

I. Отговори на въпроси, поставени от Сдружение за осъществяване на общополезна дейност СПИНОК.

1. Не, не разпознавам чий е силуетът на зеления печат на сдружението, още повече, че гр. Пловдив в периода след Освобождението и така до наши дни е имал близо седемдесет Кмета.

2. През десетте години от съществуването си Административен съд – Пловдив положи значими усилия в посока максимално открито, прозрачно и в пълнота да информира гражданите за разглежданите и приключили дела със значим обществен интерес, вкл. тези, свързани с проверка законосъобразността на проведените местни избори през: 2007, 2011 и 2015 години. В тази връзка следва да се посочи, че до лятото на 2011г. Съдът нямаше собствена сграда, а се помещаване в етаж от сграда-частна собственост, където нямаше нито условия, нито ресурс за изграждането на основа, която да послужи за внедряването на информационна система от типа, ползвана от ВАС, разработена по Проект, осъществен по ОП “Административен капацитет”. Следва да се има предвид също така и важното обстоятелство, че ВАС функционира от 1996г., т.е. десет години преди изграждане на системата от административни съдилища.

След откриването на съда през м. юни 2012г. Ръководството на съда се насочи към предприемане мерки за предоставяне на по-широки възможности за достъп до информация по делата с голяма обществена значимост, но по въпроса с въвеждането на една подобна система, се установи, че ВАС подготвяше вече апликационна форма за кандидатстване по Оперативна програма “Административен капацитет” за „Създаване на надеждна среда за обмен на данни и комуникация между административните съдилища в Р. България и създаване на единна деловодно – информационна система(ЕДИС) за внедряване в административните съдилища в Република България», във връзка с което бе сключен и договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ №13-33-1/30.09.2013г.. Именно поради тази причина и поставена цел – изграждане на единна система, внедряването на същата започна в края на 2016г., при работата паралелно с досегашната. Очаква се най-късно в края на 2017г. ЕДИС да заработи с пълен капацитет, което ще позволи именно и постигане на търсения системен ефект, вкл. и този – по задоволяване нуждите на обществото да знае повече по поставените въпроси.

Тук следва да посоча, че търсената информация, особено за последните местни избори/проведени в края на 2015г./ бе предоставяна от Съда и по традиционния начин – чрез националните и местните телевизии, радиа и онлайн издания, които в детайли отразиха случващото се в съдебните зали, за което очевидно и подателят на

въпроса се е осведомил в детайли, обстоятелство, видно от поставения от него въпрос под номер 4.

3. Този въпрос засяга конкретна област на административното право – изборното законодателство, самият изборен процес/касателно провеждане изборите за органи на местно самоуправление и местна администрация/ и по-специално се концентрира върху проблеми при съдебното разглеждане на жалби срещу актове на съответните Общински избирателни комисии/ОИК/. Въпросът за допустимите доказателства, респ. способите за събирането им чрез съответните доказателствени средства, касаят преценката на всеки отделен съдия, поради което и доколкото Изборният Кодекс/ИК/ не дава конкретни разрешения, то допустими си различни възможности, опряни на процесуалния ред, чрез които да извърши проверка на законосъобразността на акта на ОИК, респ. да се произнесе Съдът в рамките на възложените му правомощия по чл.459 ал.10 ИК.

Тук няма да се спирам на конкретиката, изложена от автора на въпроса, само ще посоча, че личната ми позиция е изложена в редица актове, постановени от мен по конкретни дела с посочения предмет, публикувани на сайта на съда и то начиная от 2007г., които могат да бъдат намерени и в съответните правно-информационни системи.

4. Считам, че доколкото изявлението е направено от автора му /Административният Ръководител на Съда/ в открито съдебно заседание по конкретно дело в спор по ИК, то адресат на тази част на въпроса следва да е именно той. Що се отнася до «издигането на паметник пред сградата на Съда», то считам, че това не е дейност, присъща на съд, далеч е от правораздаването и функционирането на един орган на съдебна власт, а освен това според мен е и най-малко неуместно да се разисква подобен въпроса приживе на дадения човек.

5. Нямам конкретна представа/в смисъл на точна бройка/ колко от работещите в момента съдии в Административен съд – Пловдив са завършили СУ, макар че като Заместник на Административния Ръководител бих могъл да получа подобна информация. Следва обаче да е ясно, че посоченият въпрос всъщност представлява и искане за получаване на обществена информация/ако питащият действително не знае броя им/, която може да му се предостави по реда на ЗДОИ.

6. Считам резултатите за силно окуражаващи, тъй като за тези десет години настъпиха значими промени в работата на администрацията, чиято дейност се контролира чрез административното правосъдие. Това се отчита от всички, вкл. и от външните наблюдатели на ЕК, респ. на т.н. «Венецианска комисия», които не забелязват съществени недостатъци в работата на тази част от правораздаването в Република България. А по отношение прилагането на АПК за същия срок, то очевидно е, че той самият представлява едно важно

«достигане на правото» касателно вътрешния ни правов ред, един съвременен Кодекс, гарантиращ в пълна мяра спазването на законността в сферата на държавното управление.

7. Не съм се чувствал никога като «част от представителна извадка юристи», но следва да се има предвид, че проведения през 2006г. конкурс за назначаване на всичките съдии в Административните съдилища няма аналог при изграждане на действащата система на правосъдието в страната. По отношение споменаването на бившия Зам. Председател на ВАС на РБ – не мога да кажа нищо конкретно за някакво наследство/неизвестно какво събирателно включва в случая това понятие/, още повече в битието и на адвокат от Адвокатски колегия – Кюстендил, върху която дейност нямам и не съм имал пряко наблюдение.

9./Въпрос под №8 липсва/. Има различни мерила за «престижността» на един университет, едно от които е безспорно свързано с реализацията на възпитаниците му.

Официално последните шест години се води рейтингова система на висшите училища, представляваща уеб-базирана интернет платформа, създадена основно за нуждите на кандидат-студентите, която на основата на емпирични данни за желаещите да се обучават в него, респ. успешната реализация на завършилите го, дава представа за капацитета, вкл. и престижността на всеки ВУЗ на територията на страната.

Освен това считам, че за качествата на един висшист, особено в Р. България, следва да съди не по издателя на дипломата за завършено висше образование, а по знанията и способностите му, показани и проверени в процеса на работа.

10. На мен лично не са ми известни случаи на установена «корупция» в Съда, поради което и не мога да посоча в какво се изразява тя, респ. да посоча нейните носители.

11. Неясно е какво се има предвид с посоченото синхронизиране семинарно на дейността и практиката на един съд с тези на една администрация, но ако въпросът е породен от проведена среща на дата 18.03.2010г., то следва да се посочи, че предметът на семинара-дискусия е бил: да се отстранят проблеми при комуникацията между съда и съответната администрация/въпроси по изпращане и окомплектоване на административните преписки в съда, посочване на заинтересованите страни и все от този род проблеми/. В този смисъл няма нищо нередно в подобни семинари, тъй като с тях се цели именно достигане до по-точно съответствие на действията на дадена администрация с правно дължимото, а не до някакво неестествено едва ли не «сговаряне» на двете институции във вреда на правосъдието.

Следва в тази насока да се посочи, че семинарът е бил широко отразен от медиите, присъствали на него, като липсват негативни оценки у местната общественост от провеждането му.

Само за пълнота ще посоча, че във Федерална Република Германия например, в административните съдилища на провинция Рейнланд-Пфалц, с които имаме сътрудничество вече десет години, даже съществува практика, при която към всяка муниципална единица има разпределен един конкретен съдия, който подпомага /съветва/ администрацията при взимане на конкретните решения по административните преписки, за да бъдат те максимално съответни на предписаното от правните норми. Или след като при безспорно един от еталоните за съвременен, модерен и справедлив административно правораздаване се допуска даже много повече в отношенията "администрация – съд", то очевидно не може да се схване описаното във въпроса като една притеснителна, несъответна на закона практика.

12. Със самия въпрос се въвеждат твърдения, фактите по които не са ми известни, поради което и не мога да дам конкретен отговор на същия.

13. Мечът на Темида следва да е винаги справедлив, а гр. Пловдив вече повече от 131 години не е столица на автономна област, част от Отоманската империя.

14. Считаю, че административното правосъдие не се нуждае от "радикална реформа", тъй като функционирането му не страда от радикални дефекти, а в пълна степен се съизмерява като организация на работа/там където са налични такива специализирани съдилища/ с тази в останалите страни, членки на Общността. Само за пълнота следва да се отбележи, че "персонална" реформа не съществува, тъй като промяната в персоналният субстрат на държавни органи/вкл. в органите на съдебна власт/ никога не се е отъждествявало с този термин/ реформа от лат. *refor*то — преобразование, **промяна на определени обществени отношения и процеси към по-добра форма или благоприятно състояние/**.

15. Според действащия чл.1 ал.2 от Конституцията на РБ/КРБ/ "Цялата държавна власт произтича от народа. Тя се осъществява от него непосредствено и чрез органите, предвидени в тази Конституция", освен това следващата ал.3 постановява, че "Никоя част от народа, политическа партия или друга организация, държавна институция или отделна личност не може да си присвоява осъществяването на народния суверенитет". В този смисъл изборът на съдии и прокурори опосредено, от специално избрани от суверена електори или електорално тяло/както се напр. се избира Президентът на САЩ/, няма историческа практика в нашата правна система, а освен това така, както се дефинира с въпроса – като избор от електори с висше образование и то само хуманитарен профил, се създават предпоставки за наличие на тежки съмнения за нарушаване основополагащия принцип за равенство пред закона, заложен с чл.6 ал.2 от КРБ по признак "образование".

16. Не, не ми е известно такова място. Втората част от въпроса е неясна, тъй като авторът на въпроса не е дефинирал какво съдържание влага в използвания израз "мутациите в съдебната власт".

17. Считаю, че понастоящем в страната съществуват достатъчно органи, цели звена от такива и дори ведомства, натоварени с тази важна дейност. Останало е въпрос на организация и действително желание за борба с корупцията, тъй като каквито и да е звена и структури да създадем, ако те ефективно не преследват основната си цел, за която са създадени, то тяхното съществуване става безпредметно.

18. Описаният във въпроса сценарий е разбира се възможен, но очевидно визира преимуществено сили/личности, стоящи извън съдебната система.

19. Новелата на чл.132 от КРБ е ясна, като считаю същата за важна гаранция за независимостта на магистратите/в противен случай същите спокойно биха могли да бъдат страна по десетки дела, заведени от граждани или юридически лица, загубили напр. разглеждани от тях дела при съответния съдия. Нямам впечатления от годините работа в системата, че това правилно се използва превратно от магистратите, още повече да е и своеобразен генератор на корупционни практики.

20. Очевидно този въпрос има предвид реформата с приетия през 2007г. нов ГПК, където в сравнение с този от 1952г. настъпиха съществени промени в касационния контрол върху актовете на съдилищата по граждански и търговски дела.

Що се отнася до АПК, то ограничения от такава степен не съществуват/срв. Глава XII/, но съществува до известна степен проблем, свързан с насрочването и разглеждането на жалбите по някои групи касационни дела, но разрешаването му касае действия от страна на ВАС на РБ и евентуално ВСС. Може да се мисли и за законодателни промени.

II. Отговори на въпроси, поставени от Фондация "Български институт за правни инициативи".

1. Инициативи от категорията, визирана във въпроса, са предприемани от досегашното Ръководство на съда, като същите са били насочени към подрастващата част на обществото – ученици и студенти. Дори понастоящем съдии от състава на съда са заявени да бъдат част от проект, свързан с обучаващи се в пловдивските средни училища по образователна програма "Съдебната власт – информиран избор и граждански доверие. Отворени съдилища и прокуратури".

Освен това дългогодишна е връзката на Съда с висши учебни заведения на територията на гр.Пловдив/при това не само за обуча-

ващи се в специалност "право" на ЮФ на ПУ "Паисий Хилендарски"/, които многократно са посещавали съдебни заседания на различни състави, като впоследствие е обсъждано и разяснявано видяното от тях.

Успоредно с това валидна е практика за прием на граждани, търсещи срещи с Административния Ръководител или неговите Заместници, като чрез тях се разрешават конкретни проблеми на молителите.

Продължава също така практиката за адекватно медийно отразяване, особено в местния печат и онлайн изданията, по текущи въпроси, касаещи производството по определени обществено значими групи дела/напр. изборни/, като чрез съдействието на Ръководството на съда се постига едно пълно, вярно и най-вече достъпно за всеки един гражданин тяхно отразяване, за да стане ясно на обществеността защо е постановено именно това решение, а не някакво друго.

Начинания от този род безспорно са силен позитив да се разчупи често изразяваното разбиране, че в крайна сметка съдебните решения са или неразбираеми, или при постановяването им има съмнения за едно или друго нерегламентирано влияние. По отношение на колегите, то следва да посоча, че по-голямата част от тях принципно е заявила желание да помага, а и помага в подобни начинания.

2. Оценката ми за развитие системата на административното правосъдие е позитивна, тъй като дори самото му съществуване е важна гаранция за едно по-законосъобразно функциониране на държавната администрация. През тези 10 години чрез дейността си административните съдилища наложиха един нов стандарт и в работата на администрацията, изградиха се навици – за съобразяване с материалния закон и спазване на създадения процесуален ред. Красноречив в тази връзка е дори фактът на увеличаване и то драстично в бройката на административните дела, разглеждани от Административните спрямо Окръжните съдилища/за 2006г. последните са образували малко над 14 000 първоинстанционни административни дела, докато през последните пет години в Административните бройката на същите дела е вече трайно над 40 000/.

Разбира се има и какво още да се желае, вкл. и с оглед установяване на константна практика по сходни казуси, а както споменах и по-горе – приключване в още по-кратки срокове на съдебните производства. Има какво да се преследва и при последващото съобразяване на администрацията с постановените и влезли в сила съдебни решения на Административните съдилища. Предстои важна работа по въвеждане т.н. електронно правосъдие, а също така необходимо е прилагане на медийна стратегия, която адекватно и достъпно да разяснява, особено на гражданите какво и защо всъщност се случва в съдебната система.

3. Считам, че кандидатите за този висок пост следва да са показали, че имат потенциал да способстват надграждане достиженията в сферата на административното правосъдие, а същевременно да могат да осигурят една нормала и спокойна среда за работа на съдиите, тъй като нередки са ситуации, при които с голям интензитет/по една или друга причина/ общественият интерес се съсредоточава върху отделни казуси. Важно е също така с личността и присъствието си, заемащият поста да може да овладява и кризисни ситуации, генерирани от проблеми било вътре в системата или такива, "внесени" отвън.

4. Безспорно, едно такова поведение би било съществен плюс за всеки кандидат.

5. Това би било още един плюс за кандидатурата, най-малкото защото ще е запознат с проблемите и състоянието на системата, т.е. може да има "лелящ старт", а от друга страна и самата система ще знае какво да очаква от него.

С уважение:

/ Явор Колев/